

Strasbourg, 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Üldine taust

Käesoleva ettepanekuga muudetakse nõukogu 29. mai 2000. aasta määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (edaspidi „maksejõuetusmenetluse määrus” või „määrus”).

Maksejõuetusmenetluse määrusega on kehtestatud piiriüleste maksejõuetusmenetluste Euroopa raamistik. Määrust kohaldatakse juhul, kui võlgnikul on vara või võlausaldajaid rohkem kui ühes liikmesriigis, olenemata sellest, kas võlgnik on füüsiline või juriidiline isik. Selles on kindlaks määratud, milline kohus on pädev algatama maksejõuetusmenetluse: põhimenetlus algatatakse liikmesriigis, kus asub võlgniku põhihuvide kese, ning selle mõju võetakse arvesse kogu ELi territooriumil. Riigis, kus võlgnikul on tegevuskoht, võib algatada teisese menetluse; selle menetluse mõju piirneb kõnealuses riigis asuva varaga. Määrus sisaldab ka eeskirju kohaldatava õiguse ning põhi- ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise kohta. Maksejõuetusmenetluse määrust kohaldatakse kõikide liikmesriikide, välja arvatud Taani suhtes; Taani ei osale Euroopa Liidu toimimise lepingu kohases õigusosalases koostöös.

Maksejõuetusmenetluse määrus võeti vastu 2000. aasta mais ja seda kohaldatakse alates 31. maist 2002. Kümme aastat pärast määruse jõustumist on komisjon läbi vaadanud selle tegeliku toimimise ja peab vajalikuks seda muuta.

1.2. Maksejõuetusmenetluse määruse ajakohastamise vajadus

Maksejõuetusmenetluse määrust peetakse üldiselt kasulikuks vahendiks piiriüleste maksejõuetusmenetluste lihtsustamisel Euroopa Liidus, ent sidusrühmadega peetud konsultatsioonidest ja komisjoni tellitud empiirilistest uuringutest nähtub, et määruse tegelikul kohaldamisel ilmneb hulk probleeme. Lisaks ei kajasta määrus piisavalt ELi prioriteete ja riiklikke maksejõuetusõiguse tavasid, eelkõige riikide püüdlusi päästa raskustes olevaid ettevõtjaid. Maksejõuetusmenetluse määruse analüüsimise käigus tehti kindlaks viis peamist puudust.

- Määruse reguleerimisala ei hõlma riiklikke menetlusi ettevõtete restruktureerimiseks maksejõuetuseelses etapis („maksejõuetuseelsed menetlused”) või menetlusi, mille raames jäetakse ettevõtte olemasolev juhatus alles („segamenetlused”). Sellised menetlused on paljudes liikmesriikides alles äsja juurutatud¹ ja need peaksid aitama suurendada ettevõtete eduka restruktureerimise võimalusi. Lisaks sellele ei ole määruse reguleerimisalaga praegu hõlmatud terve hulk füüsiliste isikute maksejõuetusmenetlusi.
- Raskusi esineb selle kindlaksmääramisel, milline liikmesriik on pädev algatama maksejõuetusmenetluse. Ehkki suur enamus toetab põhimõtet, mille kohaselt põhimaksejõuetusmenetlus algatatakse liikmesriigis, kus asub võlgniku põhihuvide kese, on selle põhimõtte rakendamisel praktikas tekkinud

¹ Ülevaade riiklikest maksejõuetuseelsetest ja segamenetlustest antakse komisjoni 12. detsembri 2012. aasta aruande (milles käsitletakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 (maksejõuetusmenetluse kohta) hindamist) 2. jaos.

raskusi. Määruses sisalduvaid kohtualluvuse eeskirju on kritiseeritud ka seetõttu, et need võimaldavad äriühingutel ja füüsilistel isikutel valida neile meelepärase kohtualluvuse, paigutades oma põhihuvide keskme meelevaldselt soovitud riiki.

- Raskusi täheldatakse ka seoses teiseste maksejõuetusmenetlustega. Teisese menetluse algatamine võib takistada võlgniku vara tõhusat haldamist. Selle algatamise korral kaotab põhimenetluse likvideerija kontrolli teisest liikmesriigis asuva vara üle ning see muudab raskemaks võlgnikust ettevõtte müümise tegevuse jätkuvuse² põhimõttel. Lisaks sellele kujutab teisene menetlus endast praegu paratamatult likvideerimismenetlust ning see takistab võlgniku edukat restruktureerimist.
- Probleeme valmistavad samuti eeskirjad, mis käsitlevad teabe avaldamist menetluste kohta, ja nõuete esitamise eeskirjad. Ei menetluse algatanud liikmesriik ega ka tegevuskoha riik ei pea praegu menetluse algatamise otsuseid kohustuslikult avaldama või registreerima. Puudub ka Euroopa maksejõuetusregister, mis võimaldaks teha otsinguid erinevates riiklikes registrites. Piiriüleste maksejõuetusmenetluste hea rakendamine põhineb aga suurel määral nendega seotud otsuste avalikustamisel. Kohtunikel on tarvis teada, kas menetlus on algatatud juba mõnes teises riigis, ning võlausaldajatel või võimalikel võlausaldajatel on tarvis teada, et menetlus on algatatud. Lisaks on võlausaldajatel, eelkõige väiksematel võlausaldajatel ja VKEdel raskusi nõuete esitamisega maksejõuetusmenetluse määruse alusel ning nad peavad sellega seoses kandma kulusid.
- Viimase puudusena tuleb esile tuua asjaolu, et määrus ei sisalda erieeskirju hargmaiste kontsernide maksejõuetuse käsitlemiseks, ehkki suur osa piiriülestest maksejõuetusjuhtumitest on seotud kontsernidega. Määruse põhieeldus on, et kontserni iga liikme suhtes tuleb algatada eraldi menetlus ning et need menetlused on üksteisest täiesti sõltumatud. Kontserni maksejõuetust käsitlevate erieeskirjade puudumine vähendab sageli kontserni kui terviku eduka restruktureerimise võimalusi ja võib viia selle lagunemiseni.

Määruse tegeliku kohaldamise üksikasjalik hinnang sisaldub komisjoni aruandes, mis esitatakse koos käesoleva ettepanekuga. Kehtiva määruse probleemide süvaanalüüsi ja probleemide käsitlemiseks pakutavate eri võimaluste mõju hinnangu leiab komisjoni mõjuhinnangus, mis esitatakse samuti koos käesoleva ettepanekuga.

Maksejõuetusmenetluse määruse läbivaatamise põhieesmärk on parandada piiriüleste maksejõuetusjuhtumite käsitlemise Euroopa raamistiku tõhusust, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine ja selle vastupidavus majanduskriisidele. Kõnealune eesmärk on seotud ELi praeguste poliitiliste prioriteetidega, milleks on toetada majanduse elavdamist ja edendada jätkusuutlikku majanduskasvu, saavutada kõrgem investeeeringute tase ja tagada tööhõive, nagu on sätestatud strateegias „Euroopa 2020”. Euroopa väikeettevõtlusalgatuses „Small Business Act”³ on märgitud, et määruse läbivaatamine aitab kaasa ettevõtete sujuva arengu ja

² „Tegevuse jätkuvus” on mõiste, mida kasutatakse peamiselt raamatupidamises ja mis tähendab, et raamatupidamisaruanded koostatakse eeldusel, et äritegevust järgmise 12 kuu jooksul ei likvideerita.

³ KOM(2008)394, 25.6.2008.

püsimajäämise tagamisele. Samuti on määruse läbivaatamine kui üks põhimeetmetest nähtud ette ühtse turu aktis II⁴.

2. KONSULTEERIMINE JA MÕJU HINDAMINE

Ettepaneku tegemisele eelnes konsulteerimine asjast huvitatud üldsuse, liikmesriikide, muude institutsioonide ja ekspertidega kehtiva määruse probleemide ja nende võimalike lahenduste üle. 29. märtsil 2012 alustas komisjon konsulteerimist üldsusega ning sai kokku 134 vastust. Komisjon võttis arvesse ka maksejõuetusmenetluse määruse kohaldamise hindamiseks Heidelbergi ja Viini ülikoolis tehtud välisuuringu tulemusi. Teise välisuuringu käigus, mille tegid ettevõtjad GHK ja Milieu, koguti empiirilisi andmeid määruse ajakohastamise eri võimaluste mõju kohta. Mõlemad uuringud avaldatakse koos käesoleva ettepanekuga õigusküsimuste peadirektoraadi veebisaidil. Liikmesriikide ekspertidega toimusid kohtumised 2012. aasta aprillis ja oktoobris. Lisaks moodustas komisjon töörühma piiriüleste maksejõuetusjuhtumite valdkonna ekspertidest, kes töötavad erasektoris. Erasektori ekspertide rühm tuli 2012. aasta maist oktoobrini kokku viis korda ja käsitles oma kohtumistel määrusega seotud probleeme, selle ajakohastamise võimalusi ja muudetud määruse sõnastust.

Sidusrühmade seisukohad ajakohastamise peamiste elementide kohta on kokku võetud allpool.

- Määruse reguleerimisala laiendamise küsimuses leidis valdav enamus, et sellega tuleks hõlmata ka maksejõuetuseelsed menetlused ja segamenetlused. Seisukohad erinesid üksteisest küsimuses, millised menetlused tuleks täpsemalt hõlmata ja millal oleks tarvis kohtu järelevalvet. Enamik vastanutest nõustus, et maksejõuetusmenetluse määrust tuleks kohaldada ka eraisikute ja füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes.
- Kohtualluvuse küsimuses kiitis kolm neljandikku vastanutest heaks põhihuvide keskmee käsituse kasutamise põhimenetluse asukoha kindlaksmääramiseks. Enamik vastanutest leidis siiski, et põhihuvide keskmee tõlgendus kohtupraktikas tekitab probleeme. Peaaegu pool neist viitas põhihuvide keskmee meelevaldse ümberpaigutamise juhtumitele⁵.
- Peaaegu pool vastanutest ei olnud rahul põhimaksejõuetusmenetluse ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimisega.
- Menetlusi käsitleva teabe avaldamise osas nõustus kolm neljandikku vastanutest, et maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevate otsuste avaldamise kohustuse puudumine on probleem. Peaaegu pool arvamuse avaldajatest osutas nõuete esitamisega seotud probleemidele.
- Kontsernide maksejõuetuse küsimuses leidis peaaegu pool vastanutest, et määrusega ei reguleerita tõhusalt hargmaise kontserni liikmete maksejõuetuse juhtumeid.

⁴ COM(2012) ...

⁵ Teavet probleemi ulatuse kohta leiab koos käesoleva ettepanekuga esitatava komisjoni mõjuhinna jaotises 3.4.1.

Komisjon analüüsis määruse kavandatud ajakohastamise peamiste aspektidega seotud kulusid ja eeliseid käesolevale ettepanekule lisatud mõjuhinnangus.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Kavandatud meetmete kokkuvõte

Maksejõuetusmenetluse määruse kavandatud ajakohastamise elemendid on kokku võetud allpool.

- **Reguleerimisala.** Ettepanekuga laiendatakse määruse reguleerimisala. Selleks vaadatakse läbi maksejõuetusmenetluse määratlus, millesse lisatakse sega- ja maksejõuetuseelsed menetlused, samuti maksekohustusest vabastamise menetlused ja muud maksejõuetusmenetlused, mida kohaldatakse füüsiliste isikute suhtes ja mis ei ole praegu määratlusega hõlmatud.
- **Kohtualluvus.** Ettepanekuga muudetakse selgemaks kohtualluvuse eeskirjad ja parandatakse kohtualluvuse kindlaksmääramise menetlusraamistikku.
- **Teised maksejõuetusmenetlused.** Ettepanekuga tagatakse maksejõuetusmenetluste parem korraldus. Selleks võimaldatakse kohtul teisese menetluse algatamisest keelduda, kui menetlus ei ole kohalike võlausaldajate huvide kaitsmiseks vajalik. Samuti jäetakse välja nõue, mille kohaselt peab teisene menetlus tingimata olema likvideerimismenetlus, ning parandatakse põhimenetluse ja teiseste menetluste vahelist koordineerimist, laiendades koostööõuet asjaomastele kohtutele.
- **Menetlusi käsitleva teabe avaldamine ja nõuete esitamine.** Ettepanekus nõutakse, et liikmesriigid avaldaksid piiriüleste maksejõuetusjuhtumitega seotud kohtuotsused üldsusele kättesaadavas elektroonilises registris, ning nähakse ette riiklike maksejõuetusregistrite sidestamine. Lisaks võetakse ettepaneku põhjal kasutusele nõuete esitamise standardvormid.
- **Kontsernid.** Ettepanekuga nähakse ette sama kontserni eri liikmete maksejõuetusmenetluste koordineerimine. Selleks kohustatakse eri põhimenetlustega seotud kohtuid ja likvideerijaid tegema üksteisega koostööd ja vahetama teavet. Lisaks antakse kõnealustele likvideerijatele menetluslikud vahendid, mille abil taotleda asjaga seotud muude menetluste peatamist ja teha ettepanekuid maksejõuetusmenetlusega hõlmatud kontserni liikmete päästmise kavade kohta.

3.1.1. Maksejõuetusmenetluse määruse reguleerimisala

Ettepanekuga laiendatakse maksejõuetusmenetluse määruse reguleerimisala, muutes maksejõuetusmenetluse kehtivat määratlust artikli 1 lõikes 1. Sellega seoses tehakse ettepanek hõlmata reguleerimisalaga ka menetlused, milles ei osale likvideerija, vaid mille puhul kontrollib võlgniku vara ja äriasju või valvab nende üle kohus. Selline muudatus võimaldaks menetlustel, mille raames ei määrata likvideerijat ja säilib võlgniku käsutusõigus, saada osa maksejõuetusmenetluse mõju tunnustamisest kogu ELis, mille saavutamine on üks määruse

eesmärke. Samuti võimaldaks see määrusega hõlmata rohkem füüsiliste isikute maksejõuetusmenetlusi. Lisaks on tehtud ettepanek lisada selge viide võlgade ümberkujundamise ja päästemenetlustele, et lisada reguleerimisalasse ka sellised menetlused, mis võimaldavad võlgnikul saavutada võlausaldajatega kokkulepe maksejõuetuseelses etapis. Muudatused aitaksid viia määruse paremasse kooskõlla lähenemisviisiga, mis on sätestatud ÜRO rahvusvahelise kaubandusõiguse komisjoni (UNCITRAL) tüüpseaduses piiriülese maksejõuetuse kohta⁶.

Määruse reguleerimisala laiendamine on oluline, et tagada tõhusad piiriülesed maksejõuetuseelsed ja segamenetlused, ent sellega ei tohiks hõlmata konfidentsiaalseid maksejõuetusmenetlusi. Riiklikul tasandil toimub hulk maksejõuetuseelseid menetlusi, mille raames peetakse võlgniku ja (teatavate) võlausaldajate vahel läbirääkimisi, et jõuda kokkuleppele võlgniku refinantseerimise või saneerimise osas, aga teavet selliste menetluste kohta üldsusele kättesaadavaks ei tehta. Kõnealuste menetlustega võidakse saavutada konkreetsete täitemenetluste moratorium või hoida võlausaldajaid teatava ajavahemiku jooksul esitamast maksejõuetusmenetluse algatamise avaldust – niimoodi antakse võlgnikule veidi hingetõmbeaega. Ehkki selliste menetluste mõju võib olla tähtis konkreetsetes liikmesriigis, muudab nende lepinguline ja konfidentsiaalne iseloom raskeks võtta nende mõju arvesse kogu ELis, sest teistes liikmesriikides asuvad kohtud või võlausaldajad ei ole nende toimumisest teadlikud. Alates hetkest, mil sellised menetlused tehakse avalikuks, võidakse need siiski hõlmata maksejõuetusmenetluse määruse reguleerimisalaga.

Käesoleva ettepanekuga ei kavandata muuta kehtivat mehhanismi, mille kohaselt loetletakse määrusega hõlmatud riiklikud maksejõuetusmenetlused A lisas, ning liikmesriigid otsustavad, kas nad soovivad lisada konkreetseid maksejõuetusmenetlusi kõnealusesse loetellu. Küll aga juurutatakse ettepanekuga menetlus, mille raames komisjon kontrollib, kas loetellu lisamiseks ette pandud riiklik maksejõuetusmenetlus vastab ajakohastatud määratluse tingimustele. Niimoodi tagatakse, et lissasse kantakse ainult sellised menetlused, mis on kooskõlas määruses sisalduvate eeskirjadega.

3.1.2. *Maksejõuetusmenetluse algatamise pädevus*

Ettepanekus säilitatakse põhihuvide keskme käsitus, sest sellega tagatakse, et asja menetletakse kohas, millega võlgnik on realselt seotud, ja mitte kohas, mille valivad ettevõtte asutajad. Põhihuvide keskme käsitus on kooskõlas ka rahvusvaheliste suundumustega, sest UNCITRAL on selle valinud kohtualluvuse kindlaksmääramise standardiks oma tüüpseaduses piiriülese maksejõuetuse kohta. Ettepanekus on põhihuvide keskme määratlust täiendatud, et anda õigusala spetsialistidele paremad suunised selle kindlaksmääramiseks. Samuti on ettepanekusse lisatud säte füüsiliste isikute põhihuvide keskme kindlaksmääramise kohta. Lisaks selgitatakse määrusesse lisatavas uues põhjenduses tingimusi, mille korral võib ümber lükata eelduse, et juriidilise isiku põhihuvide kese on tema registrijärgses asukohas. Uue põhjenduse sõnastus on võetud Euroopa Liidu Kohtu otsusest *Interedili* kohtuasjas⁷.

Ettepanekuga parandatakse ka menetluse algatamiseks pädeva kohtu kindlaksmääramise raamistikku. Selles nõutakse, et kohus kontrolliks *ex officio* enne maksejõuetusmenetluse algatamist, kas ta on selleks pädev, ning selgitaks oma otsuses, millistel alustel tema pädevus rajaneb. Lisaks sellele antakse ettepanekuga teistes riikides asuvatele võlausaldajatele õigus menetluse algatamise otsus vaidlustada ja tagatakse, et teave menetluse algatamise kohta

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html

⁷ Kohtuasi C-396/09, 20. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus.

jõuaks kõnealuste võlausaldajateni, nii et neil oleks võimalik seda õigust kasutada. Nende muudatuste eesmärk on tagada, et menetlus algatatakse ainult juhul, kui asjaomane liikmesriik on tõepoolest pädev seda tegema. Nõnda püütakse vähendada meelepärase kohtualluvuse valimist põhihuvide keskme meelevaldse paigutamise soovitud riiki.

Kolmandaks selgitatakse ettepanekus, et maksejõuetusmenetluse algatanud kohtud on pädevad menetlema ka hagisid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest või on sellega tihedalt seotud, näiteks võlgniku vara tagasivõitmise hagisid. Selle muudatusega võetakse kokku Euroopa Liidu Kohtu praktika DekoMarty kohtuasjas⁸. Kui hagi on seotud sama kostja vastu tsiviil- ja kaubandusõiguse üldsätete alusel esitatud muu hagiga, antakse ettepanekuga likvideerijale võimalus suunata mõlemad hagid kostja asukoha kohtutesse, kui kõnealused kohtud on pädevad neid menetlema vastavalt 22. detsembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades)⁹ selle muudetud kujul. Sellised eeskirjad võimaldavad likvideerijal esitada samasse kohtusse näiteks maksejõuetusõigusel põhineva hagi, mis käsitleb juhi vastutust, ja deliktiõigusel või äriühinguõigusel põhineva hagi sama juhi vastu.

3.1.3. Teisesed maksejõuetusmenetlused

Võlgniku vara tõhusa haldamise parandamiseks juhul, kui võlgnikul on tegevuskoht teises liikmesriigis, tehakse mitmesuguseid muudatusettepanekuid.

- Kohtul, kellele esitatakse teisese menetluse algatamise taotlus, peaks olema põhimenetluse likvideerija nõudmise korral võimalik menetluse algatamisest keelduda või algatamisotsuse tegemine edasi lükata, kui menetlus ei ole kohalike võlausaldajate huvide kaitsmiseks vajalik. Selline olukord võib tekkida juhul, kui investor teeb pakkumuse äriühingu ostmiseks tegevuse jätkuvuse põhimõttel ja kui kõnealune pakkumus tooks kohalikele võlausaldajatele rohkem kasu kui äriühingu vara likvideerimine. Teisese menetluse algatamisest tuleks loobuda ka juhul, kui põhimenetluse likvideerija annab kohalikele võlausaldajatele lubaduse, et neid koheldakse põhimenetluses samamoodi nagu neid oleks koheldud teiseses menetluses, ning et õigusi, mis neil oleksid olnud seoses nõuete tunnustamise ja järjestusega, võetakse vara jaotamisel arvesse. Selliste „virtuaalsete teiseste menetluste” tava on välja kujunenud seoses mitme piiriülese maksejõuetusjuhtumiga, mille puhul on põhimenetlus algatatud Ühendkuningriigis (nimelt Collins&Aikmani, MG Roveri ja Nortel Networksi maksejõuetusmenetlused). Ühendkuningriigi kohtud on nende juhtumite puhul nõustunud sellega, et Ühendkuningriigi likvideerijad jaotavad osa varast selle liikmesriigi õiguse alusel, kus asub võlgniku tegevuskoht. Kuna selline tava ei ole praegu paljude liikmesriikide õiguse kohaselt võimalik, on ettepanekusse lisatud materiaalõiguse eeskirjad, millega võimaldatakse likvideerijal anda kohalikele võlausaldajatele seoses võlgniku varaga siduvaid lubadusi.
- Kavandatud muudatus ei mõjuta likvideerija võimalust taotleda teiseste menetluste algatamist, kui see hõlbustaks keeruliste juhtumite käsitlemist, näiteks kui võlgniku tegevuskoha riigis tuleb koondada suur hulk töötajaid.

⁸ Kohtuasi C-339/07, 12. veebruari 2009. aasta kohtuotsus.

⁹ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

Sellisel juhul võib kohaliku menetluse algatamine ja kohaliku likvideerija määramine olla vajalik võlgniku vara tõhusa haldamise tagamiseks.

- Ettepanekuga pannakse kohtule, kellele esitatakse teisese menetluse algatamise taotlus, kohustus konsulteerida enne otsuse tegemist põhimenetluse likvideerijaga. Sellega püütakse tagada, et kohus, kellele esitatakse teisese menetluse algatamise taotlus, oleks teadlik likvideerija uuritavatest päästmis- või saneerimisvõimalustest ning oleks seega suuteline asjakohaselt hindama teisese menetluse algatamise mõju. Lisaks sellele antakse likvideerijale õigus teisese menetluse algatamise otsus vaidlustada.
- Ettepanekuga tühistatakse kehtiv nõue, mille kohaselt teisese menetlused peavad olema likvideerimismenetlused. Teisese menetluse algatanud kohus võib otsustada riikliku menetluse, sealhulgas restruktureerimise kasuks. Selle muudatusega tagatakse, et teisese menetluse algatamine ei nurjaks automaatselt võlgniku kui terviku päästmist või restruktureerimist. Samas ei tohiks muudatus takistada riigiabi tagasinõudmise eeskirjade rakendamist ega piirata riigiabi tagasinõudmist maksejõuetutelt äriühingutelt käsitleva Euroopa Liidu Kohtu praktika¹⁰ kohaldamist.
- Lisaks eelnevale parandatakse ettepanekuga ka põhimenetluse ja teiseste menetluste vahelist koordineerimist, laiendades koostöökohustust, mis praegu kehtib ainult likvideerijate suhtes, asjaomastele kohtutele nii põhi- kui ka teisestes menetlustes. Seega on kohtud kohustatud üksteisega koostööd tegema ja teavet vahetama. Lisaks sellele kohustatakse likvideerijaid tegema koostööd ja vahetama teavet menetlusega hõlmatud kohtuga teises liikmesriigis. Kohtute koostöö aitab parandada koordineerimist põhimenetluse ja teiseste menetluste vahel. See võib olla äärmiselt oluline eelkõige eduka restruktureerimise tagamiseks, näiteks kui on tarvis saada heakskiit päästekava sisaldavale protokollile.

3.1.4. Maksejõuetusmenetlusi käsitleva teabe avaldamine ja nõuete esitamine

Ettepanekuga nähakse ette, et teatav miinimumteave maksejõuetusmenetluste kohta tuleb avaldada elektroonilises registris, mis on üldsusele internetis tasuta kättesaadav. Teave peab sisaldama maksejõuetusmenetluse algatanud kohtu nime, menetluse algatamise kuupäeva (põhimenetluse puhul ka menetluse lõpetamise kuupäeva), menetluse liiki, võlgniku nime, määratud likvideerija nime, menetluse algatamise otsust ja likvideerija määramise otsust, kui see on tehtud eraldi, ning nõuete esitamise lõpptähtaega. Kuna liikmesriikide õigussüsteemides esineb lahknevusi maksejõuetusmenetlusi käsitleva teabe avaldamise osas ja kuna võlausaldajate vajadused on erinevad, piiratakse teabe avaldamise kohustust äriühingute, füüsilisest isikust ettevõtjate ja sõltumatute spetsialistidega; seda ei laiendata tarbijatega seotud maksejõuetusmenetlustele. Ettepanekus on samuti sätestatud sellise süsteemi kasutuselevõtmine, mis aitab sidestada liikmesriikide registrid ja millele pääseb juurde Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu. Komisjon määrab rakendusaktiga kindlaks ühised miinimumkriteeriumid registrites otsingute tegemiseks ja tulemuste leidmiseks maksejõuetusregistrites avaldatud andmete põhjal. Liikmesriikide registrite sidestamine aitab tagada, et kohus, kellele esitatakse maksejõuetusmenetluse algatamise taotlus, on võimeline kindlaks tegema, kas sama võlgniku suhtes on algatatud menetlusi ka teistes liikmesriikides.

¹⁰ Kohtuasi C-454/09, 13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus (komisjon v. Itaalia – „New Interline”).

Samuti võimaldab see võlausaldajatel näha, kas sama võlgniku suhtes on algatatud menetlusi ka mujal ning millised volitused on sellisel juhul likvideerijal. Äriühingutest võlgnike puhul võivad liikmesriigid tugineda kohustustele, mis tulenevad 13. juuni 2012. aasta direktiivist 2012/17/EL keskregistrite, äriregistrite ja äriühingute registrite sidestamise kohta¹¹. Käesoleva määruse kohaldamisel ei piisa piiriüleste maksejõuetusmenetluste koordineerimiseks ja võlausaldajatele selliste menetluste puhul nende õiguste kasutamise võimaldamiseks siiski pelgalt teabest, et konkreetse võlgniku suhtes on algatatud menetlus.

Ettepanekuga hõlbustatakse nõuete esitamist teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate, eelkõige väiksemate võlausaldajate ja VKEde jaoks kolmel viisil. Esiteks võetakse rakendusaktiga kasutusele kaks standardvormi – üks neist on võlausaldajatele saadetava teatise vorm ja teine nõuete esitamise vorm. Need vormid on kättesaadavad kõigis Euroopa Liidu ametlikes keeltes ja aitavad seega vähendada tõlkekulusid. Teiseks antakse ettepanekuga teistes liikmesriikides asuvatele võlausaldajatele nõuete esitamiseks aega vähemalt 45 päeva alates menetluse algatamise otsuse avaldamisest maksejõuetusregistris, olenemata riiklikes õigusaktides sätestatud võimalikest lühematest tähtaegadest. Lisaks tuleb võlausaldajaid nende nõude vaidlustamise korral teavitada ja neile tuleb anda võimalus esitada tõendeid oma nõude põhjendamiseks. Kolmandaks ei ole nõude esitamiseks teise liikmesriigi kohtus enam kohustuslik palgata advokaati ning see aitab vähendada võlausaldajate kulusid.

3.1.5. *Kontserni liikmete maksejõuetus*

Ettepanekuga luuakse spetsiaalne õigusraamistik kontserni liikmete maksejõuetuse käsitlemiseks, säilitades kehtivas määruses sätestatud põhimõtte, mille kohaselt kõiki üksusi tuleb käsitleda eraldi. Kontserni eri liikmete maksejõuetusmenetlusi tuleb ettepaneku kohaselt koordineerida sarnaselt põhi- ja teiseste menetluste koordineerimisega, kohustades asjaomaseid likvideerijaid ja kohtuid üksteisega koostööd tegema. Selline koostöö võib sõltuvalt juhtumi asjaoludest toimuda eri vormis. Likvideerijad peaksid eelkõige vahetama vajalikku teavet ja tegema vajaduse korral koostööd pääste- või saneerimiskava koostamisel. Sõnaselgelt on osutatud võimalusele teha koostööd protokollide kaudu, tunnustades nõnda nende vahendite praktilist tähtsust ja edendades nende laiemat kasutamist. Kohtute koostöö peaks seisnema peamiselt teabe vahetamises, vajaduse korral likvideerijate määramise koordineerimises, nii et likvideerijad saaksid üksteisega koostööd teha, ning likvideerijate esitatud protokollide heakskiitmisel.

Lisaks antakse ettepanekuga igale likvideerijale teatavad õigused kontserni teiste liikmete vastu algatatud maksejõuetusmenetlustes. Eelkõige on likvideerijal õigus olla kõnealuste teiste menetluste raames ära kuulatud, õigus taotleda teiste menetluste peatamist ning õigus esitada saneerimiskava sellisel viisil, mis võimaldaks asjaomasel võlausaldajate komiteel või kohtul teha selle kohta otsus. Likvideerijal on ka õigus osaleda võlausaldajate koosolekul. Kõnealused menetlusvahendid võimaldavad sellel likvideerijal, kelle huvi kõigi asjaomaste äriühingute eduka restruktureerimise vastu on kõige suurem, esitada kontserni teise liikme vastu algatatud menetluse raames ametlikult saneerimiskava, isegi kui kõnealuses menetluses likvideerija ei soovi koostööd teha või on kava vastu.

Ettepanekuga nähakse ette kontserni eri liikmete suhtes algatatud menetluste koordineerimine, aga selle eesmärk ei ole kaotada kehtivat tava, mille kohaselt määratakse tugevalt

¹¹ ELT L 156, 16.6.2012, lk 1.

integreeritud kontsernide puhul kõigi liikmete põhihuvide keskmeks üks ja sama koht ning algatatakse menetlus seega ainult ühe kohtu alluvuses.

3.2. Õiguslik alus

Käesoleva ettepanekuga muudetakse määrust nr 1346/2000, mis põhines Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 61 punktil c ja artikli 67 lõikel 1. Alates Lissaboni lepingu jõustumisest on vastav õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punktid a, c ja f.

Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotis ei ole Taani suhtes kohaldatav aluslepingutele lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga kohaselt. V jaotis ei ole Ühendkuningriigi ja Iirimaa suhtes kohaldatav, välja arvatud juhul, kui need kaks riiki peaksid vastavalt nende seisukohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel põhineva ala suhtes käsitlevas protokollis sätestatule otsustama teistmoodi. Kui komisjoni ettepanekuga muudetakse kehtivat õigusakti ja kui Ühendkuningriik või Iirimaa ei kasuta oma õigust osaleda muutmismeetme võtmisel, võib nõukogu määrata komisjoni ettepaneku põhjal siiski kindlaks, et asjaomase riigi mitteosalemine kehtiva meetme muudetud versioonis muudab asjaomase meetme elluviimise teiste liikmesriikide või liidu jaoks mittetoimivaks, ning sellisel juhul pikendatakse meetmes osalemisest teatamise tähtaega. Kui asjaomane riik ei ole pikendatud tähtaja lõpuks teatanud oma soovist meetmes osaleda, ei ole kehtiv meede tema suhtes enam siduv ega kohaldatav.

3.3. Subsidiaarsus ja proportsionaalsus

Maksejõuetusmenetluse määruse ajakohastamise eri elemendid, mida on kirjeldatud eespool, on kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse nõuetega. Subsidiaarsuse puhul tuleb märkida, et liikmesriigid ei saa kavandatud muudatusi üksinda ellu viia, sest need nõuavad maksejõuetusmenetluse määruse kehtivate eeskirjade muutmist reguleerimisala, maksejõuetusmenetluste algatamise pädevuse, teiseseid menetlusi käsitlevate sätete, otsuste avaldamise ja nõuete esitamise osas. Maksejõuetusmenetluse määruse muutmine eeldab liidu seadusandja sekkumist. Kui elektroonilisi maksejõuetusregistreid saaksid teoreetiliselt luua liikmesriigid üksi, siis nende sidestamiseks on tarvis liidu tasandi meetmeid. Seega ei suuda liikmesriigid kavandatava meetme eesmärki – võimaldada sidestada kogu ELi maksejõuetusregistreid – üksi piisavalt saavutada ning seda on võimalik paremini saavutada liidu tasandi meetmetega.

Seoses proportsionaalsusega võib kinnitada, et kavandatava meetme sisu ja vorm ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik aluslepingu eesmärkide saavutamiseks. Lisaks sellele näitab ettepanekule lisatud mõjuhinnang, et iga kavandatud muudatuse positiivsed küljed kaaluvad üles nendega kaasnevad kulud ja et muudatused on seega proportsionaalsed.

3.4. Mõju põhiõigustele

Nagu käesolevale ettepanekule lisatud mõjuhinnangus üksikasjalikult selgitatud ja kooskõlas liidu strateegiaga Euroopa Liidu põhiõiguste harta rakendamiseks, vastavad kõik ajakohastamise elemendid põhiõiguste hartas sätestatud õigustele. Kavandatavate muudatustega tugevdatakse piiriüleste maksejõuetusmenetlustega hõlmatud isikute õigust omandile, nende ettevõtlusvabadust ja õigust teha tööd, liikumis- ja elukohavabadust ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile. Üldsusele kättesaadavate elektrooniliste maksejõuetusregistrite loomist käsitleva kavandatava muudatuse puhul võetakse õigust isikuandmete kaitsele arvesse viisil, mis on selle eesmärkidega proportsionaalne, sest

muudatusega kehtestatakse meetmed, millega tagatakse kokkusobivus andmekaitse direktiiviga 95/46/EÜ.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekul on ELi eelarvele piiratud mõju. Maksejõuetusregistrite sidestamiseks vajalik IT-rakendus on juba välja arendatud ning seda hakkab majutama e-õiguskeskkonna portaal. Mõju ELi eelarvele ajavahemikul 2014–2020 hõlmab ainult IT-rakenduse majutus- ja hoolduskulusid. Aastatel 2014–2020 oleksid need kulud kokku 1 500 000 eurot ja need kaetaks tulevase õigusprogrammi¹² finantsraamistikust.

¹² KOM(2011)759 (lõplik).

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 81,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹³,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt,

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga¹⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1346/2000¹⁵ on kehtestatud piiriüleste maksejõuetusmenetluste Euroopa raamistik. Selles on kindlaks määratud, milline kohus on pädev algatama maksejõuetusmenetlusi, ja sätestatud ühtsed eeskirjad kohaldatava õiguse kohta, samuti on sellega ette nähtud maksejõuetusmenetlustega seotud otsuste tunnustamine ja täitmine ning põhimaksejõuetusmenetluse ja teiseste menetluste omavaheline koordineerimine.
- (2) Komisjoni 12. detsembri 2012. aasta aruandes määruse (EÜ) nr 1346/2000 kohaldamise kohta¹⁶ järeldatakse, et määrus toimib üldiselt hästi, ent selle teatavate sätete kohaldamist tuleks piiriüleste maksejõuetusmenetluste parema haldamise eesmärgil parandada.
- (3) Määruse (EÜ) nr 1346/2000 reguleerimisala tuleks laiendada menetlustele, millega edendatakse majanduslikult elujõuliste võlgnike päästmist, et aidata usaldusväärsetel äriühingutel ellu jääda ja anda ettevõtjatele uus võimalus. Eelkõige tuleks seda laiendada menetlustele, millega nähakse ette ettevõtete restruktureerimine maksejõuetuseelses etapis, või menetlustele, mille raames jäetakse alles ettevõtte olemasolev juhatuse. Määrusega tuleks hõlmata ka tarbijate ja füüsilisest isikust ettevõtjate maksekohustusest vabastamise menetlused, mis ei vasta praegu kehtiva määruse kriteeriumidele.

¹³ ELT C [...], [...], lk [...].

¹⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

¹⁵ EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1.

¹⁶ ELT C [...], [...], lk [...].

- (4) Maksejõuetusmenetluste algatamise pädevust käsitlevad eeskirjad tuleks selgemaks muuta ja parandada tuleks kohtualluvuse kindlaksmääramise menetlusraamistikku. Samuti tuleks sätestada selged eeskirjad otseselt maksejõuetusmenetlustest tulenevate või sellega tihedalt seotud hagide kohtualluvuse kohta.
- (5) Selleks et suurendada maksejõuetusmenetluste tõhusust juhul, kui võlgniku tegevuskoht asub teises liikmesriigis, tuleks tühistada nõue, mille kohaselt peab teine menetlus olema likvideerimismenetlus. Lisaks sellele peaks kohtul olema võimalik keelduda teisese menetluse algatamisest, kui menetlus ei ole kohalike võlausaldajate huvide kaitsmiseks vajalik. Parandada tuleks põhi- ja teiste menetluste vahelist koordineerimist, nõudes, et asjaomased kohtud teeksid omavahel koostööd.
- (6) Teabe kättesaadavuse parandamiseks asjaomaste võlausaldajate ja kohtute jaoks ning paralleelsete maksejõuetusmenetluste algatamise vältimiseks tuleks nõuda, et liikmesriigid avaldaksid piiriüleseid maksejõuetusmenetlusi käsitlevad otsused üldsusele kättesaadavas elektroonilises registris. Samuti tuleks ette näha riiklike maksejõuetusregistrite sidestamine. Kasutusele tuleks võtta nõuete esitamise standardvormid, et hõlbustada teistes riikides asuvate võlausaldajate toiminguid ja vähendada tõlkekulusid.
- (7) Erieeskirjad tuleks kehtestada selliste menetluste koordineerimiseks, mille raames käsitletakse konkreetse kontserni eri liikmete maksejõuetuse juhtumeid. Eri maksejõuetusmenetlustega seotud likvideerijaid ja kohtuid tuleks kohustada üksteisega koostööd tegema ja teavet vahetama. Lisaks peaks kõigil asjaomastel likvideerijatel olema menetluslikud vahendid, mille abil teha ettepanekuid maksejõuetusmenetlusega hõlmatud kontserni liikmete päästekavade kohta ja taotleda vajaduse korral teiste kontserni liikmete vastu algatatud menetluste peatamist. Mõistet „kontsern” tuleks käsitada ainult maksejõuetuse kontekstis ja see ei tohiks mõjutada äriühinguõigusest tulenevaid aspekte.
- (8) Selleks et võimaldada määruse kiiret kohandamist liikmesriikide teatatud muudatustele nende riiklikus maksejõuetusõiguses, tuleks volitused võtta vastu õigusakte kooskõlas aluslepingu artikliga 290 delegeerida komisjonile, kes saaks teha vajalikud muudatused määruse lisades. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (9) Määruse (EÜ) nr 1346/2000 rakendamiseks ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes¹⁷.
- (10) Määrust (EÜ) nr 1346/2000 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (11) Käesoleva määruse muutmine ei tohiks piirata riigiabi tagasinõudmist maksejõuetutelt äriühingutelt käsitlevate eeskirjade kohaldamist, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu praktikas (kohtuasi C-454/09: komisjon v. Itaalia –, New Interline”). Juhul kui riigiabi ei ole

¹⁷ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

võimalik täies summas tagasi nõuda, sest sissenõudekorraldus esitatakse maksejõuetusmenetlusega hõlmatud äriühingule, peaks sellise äriühingu vastu algatatud maksejõuetusmenetlus endast alati kujutama likvideerimismenetlust, mille tulemusel lõpetatakse täielikult abisaaja tegevus ja likvideeritakse tema vara.

- (12) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala kohta lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolliga artiklite 1 ja 2 kohaselt [on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel]/[ja ilma et see piiraks nimetatud protokolliga artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik ja Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ja see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav].
- (13) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning seetõttu ei ole see tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Nõukogu määrust (EÜ) nr 1346/2000 muudetakse järgmiselt.

- (1) Põhjenduses 2 asendatakse viide artiklile 65 viitega artiklile 81.
- (2) Põhjendustes 3, 5, 8, 11, 12, 14 ja 21 asendatakse mõiste „ühendus” mõistega „liit”.
- (3) Põhjendus 4 asendatakse järgmiselt:
- „(4) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja vältida selliste olukordade teket, mis motiveerivad osapooli viima varasid või kohtumenetlusi ühest liikmesriigist teise võlausaldajate kahjuks ja enda jaoks soodsama õigusliku seisundi leidmiseks (*forum shopping* – meelepärase kohtualluvuse valimine).”
- (4) Põhjendus 6 asendatakse järgmiselt:
- „(6) Käesolev määrus peaks sisaldama sätteid, mis reguleerivad maksejõuetusmenetluste ning otseselt maksejõuetusmenetlustest tulenevate ja nendega tihedalt seotud menetluste algatamise pädevust. Määrus peaks sisaldama sätteid ka selliste menetluste käigus vastuvõetud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta ning maksejõuetusmenetluste suhtes kohaldatava õiguse kohta. Lisaks sellele tuleks käesolevas määruses sätestada eeskirjad sama võlgniku või ühe ja sama kontserni eri liikmete vastu algatatud maksejõuetusmenetluste koordineerimise kohta.”
- (5) Põhjendus 7 asendatakse järgmiselt:
- „(7) Maksejõuetute äriühingute või teiste juriidiliste isikute likvideerimismenetlustega seotud maksejõuetusmenetlused, kohtumenetlused, kohtuvälised kokkulepped ning muud sellised menetlused ja nendega seotud hagid jäetakse nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja

kaubandusasjades)¹⁸ reguleerimisalast välja. Need menetlused hõlmatakse käesoleva määrusega. Käesoleva määruse tõlgendamisel tuleks võimalikult suurel määral hoiduda seaduselünkade tekkest nende kahe õigusakti vahel.”

(6) Põhjendus 9 asendatakse järgmiselt:

„(9) Käesolevat määrust tuleks kohaldada selliste maksejõuetusmenetluste suhtes, mis vastavad määruses sätestatud tingimustele, olenemata sellest, kas võlgnik on füüsiline või juriidiline isik, ettevõtja või eraisik. Need maksejõuetusmenetlused on ammendavalt loetletud A lisas. Kui riiklik maksejõuetusmenetlus on kantud A lissasse, kohaldatakse määrust selle suhtes ilma, et teise liikmesriigi kohtud kontrolliksid, kas menetlus vastab käesolevas määruses sätestatud tingimustele. Käesoleva määruse reguleerimisalast jäetakse välja maksejõuetusmenetlused, mis on seotud kindlustusseltside, krediitiasutuste, investeerimisettevõtjate (niivõrd kui need on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiiviga 2001/24/EÜ krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta¹⁹ (selle muudetud kujul)) ning ühisinvesteerimisettevõtjatega. Need ettevõtjad ei kuulu käesoleva määruse reguleerimisalasse, kuna nende suhtes kohaldatakse erikorda ning siseriiklikel järelevalveasutustel on laiaulatuslikud sekkumisvolitused.”

(7) Lisatakse põhjendus 9a:

„(9a) Käesoleva määruse reguleerimisala tuleks laiendada menetlustele, millega edendatakse majanduslikult elujõuliste võlgnike päästmist, et aidata usaldusväärsel äriühingutel ellu jääda ja anda ettevõtjatele uus võimalus. Eelkõige tuleks seda laiendada menetlustele, millega nähakse ette võlgniku restruktureerimine maksejõuetuseelses etapis, menetlustele, mille raames jäetakse alles ettevõtte olemasolev juhatus, ja menetlustele, millega vabastatakse tarbijad ja füüsilisest isikust ettevõtjad maksekohustusest. Kuna nende menetluste raames ei määrata tingimata ametisse likvideerijat, tuleks need hõlmata käesoleva määrusega, kui need toimuvad kohtu kontrolli või järelevalve all. Selles kontekstis hõlmatakse mõistega „kontroll” ka olukorrad, kus kohus sekkub ainult võlausaldaja või huvitatud osapoole edasikaebuse korral.”

(8) Põhjendus 10 asendatakse järgmiselt:

„(10) Maksejõuetusmenetlusega ei pruugi alati kaasneda kohtuorganite sekkumine; käesolevas määruses on mõistel „kohus” lai tähendus, mis hõlmab isikuid ja organeid, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt volitused maksejõuetusmenetluste algatamiseks. Käesoleva määruse kohaldamiseks ei pea (seadusega ettenähtud toiminguid ja formaalsusi hõlmavad) menetlused mitte ainult olema kooskõlas käesoleva määruse sätetega, vaid ka ametlikult tunnustatud ja juriidiliselt tõhusad selles liikmesriigis, kus maksejõuetusmenetlus on algatatud.”

(9) Lisatakse uus põhjendus 12a:

„(12a) Enne maksejõuetusmenetluse algatamist peaks pädev kohus *ex officio* kontrollima, kas võlgniku põhihuvide kese või tegevuskoht asub tõepoolest tema

¹⁸ EÜTL 12, 16.1.2001, lk 1.

¹⁹ EÜTL 125, 5.5.2001, lk 15.

kohtualluvuses. Kui juhtumi asjaolud annavad põhjust kahelda kohtu pädevuses, peaks asjaomane kohus paluma võlgnikul esitada lisatõendeid oma väidete kinnituseks ja andma vajaduse korral võlausaldajale võimaluse esitada oma seisukohti kohtualluvuse küsimuses. Lisaks tuleks võlausaldajatele tagada tõhus õiguskaitsevahend maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vastu.”

(10) Põhjendus 13 jäetakse välja.

(11) Lisatakse põhjendused 13a ja 13b:

„(13a) Äriühingu või muu juriidilise isiku „põhihuvide keskmeks” tuleks lugeda tema registrijärgset asukohta. Seda eeldust peaks olema võimalik ümber lükata, kui äriühingu peakontor asub tema registrijärgse asukoha riigist erinevas riigis ning kui kõikide asjaolude põhjaliku hindamise käigus selgub kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil, et äriühingu tegelik juhtimine ja järelevalve ja tema huvide realiseerimine leiab aset kõnealuses teises riigis. Nimetatud eeldust ei peaks seevastu olema võimalik ümber lükata juhul, kui äriühingu juhtimise ja järelevalve eest vastutavad organid asuvad tema registrijärgse asukoha riigis, kus võetakse kolmandate isikute poolt tuvastataval viisil vastu ka juhtimisotsuseid.

(13b) Maksejõuetusmenetlusi algatavad kohtud on peaksid olema pädevad menetlema ka hagsid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest ja on sellega tihedalt seotud, näiteks võlgniku vara tagasivõitmise hagsid. Kui selline hagi on seotud tsiviil- ja kaubandusõiguse üldsätete alusel esitatud muu hagiga, peaks likvideerijal olema võimalik suunata mõlemad hagiid kostja asukoha kohtutesse, kui see annab tema meelest tõhusamaid tulemusi. See võib toimuda näiteks juhul, kui likvideerija soovib omavahel kombineerida maksejõuetusõigusel põhineva hagi, mis käsitleb juhi vastutust, ning äriühinguõigusel või üldisel deliktiõigusel põhineva hagi.”

(12) Lisatakse põhjendused 19a ja 19b:

„(19a) Teised menetlused võivad vara tõhusat haldamist ka takistada. Seetõttu peaks teisest menetlust algatav kohus olema võimeline lükkama likvideerija taotluse korral menetluse algatamise edasi või menetluse algatamisest keelduma, kui menetlus ei ole kohalike võlausaldajate huvide kaitsmiseks vajalik. See võib leida aset juhul, kui likvideerija annab kohalikele võlausaldajatele seoses võlgniku varaga siduva lubaduse, et neid koheldakse põhimenetluses samamoodi nagu neid oleks koheldud teiseses menetluses, ning et nende suhtes kohaldatakse selliseid nõuete järjestamise eeskirju, mis kehtivad selles liikmesriigis, kus taotleti teisese menetluse algatamist, juhul kui jaotatakse kõnealuse liikmesriigi territooriumil asuvat vara. Käesoleva määrusega tuleks tagada likvideerijale võimalus anda selliseid lubadusi.

(19b) Kohalike huvide tõhusa kaitse tagamiseks ei tohiks põhimenetluse likvideerijal olla võimalust realiseerida või paigutada meelevaldselt ümber võlgniku tegevuskoha liikmesriigis asuvat vara, eriti kui selle eesmärk oleks nurjata kõnealuste huvide rahuldamine teisese menetluse edasise algatamise korral.”

(13) Põhjendus 20 asendatakse järgmiselt:

„(20) Põhimaksejõuetusmenetlus ja teised menetlused saavad kõigi varade tõhusale realiseerimisele kaasa aidata ainult juhul, kui kõik samaaegselt pooleliolevad menetlused on kooskõlastatud. Siinkohal on põhitingimuseks, et asjaomased likvideerijad ja kohtud peavad tegema tihedat koostööd eelkõige piisava teabevahetuse kaudu. Põhimenetluse valitseva seisundi tagamiseks peaks selle menetluse likvideerijal olema mitmesuguseid võimalusi sekkuda samaaegselt pooleliolevatesse teistesse maksejõuetusmenetlustesse. Eelkõige peaks tal olema võimalus teha ettepanekuid restruktureerimiskava või kompromisside kohta või taotleda varade realiseerimise peatamist teise maksejõuetusmenetluse puhul. Koostööd tehes peaksid likvideerijad ja kohtud järgima piiriüleste maksejõuetusjuhtumite käsitlemisel tehtava koostöö parimat tava nagu see on sätestatud teabevahetuse ja koostöö põhimõtetes ja suunistes, mille on välja töötanud maksejõuetusõiguse valdkonnas tegutsevad Euroopa ja rahvusvahelised ühendused.”

(14) Lisatakse põhjendused 20a ja 20b:

„(20a) Käesoleva määrusega tuleks tagada selliste maksejõuetusmenetluste tõhus haldamine, mis on seotud ühte kontserni kuuluvate erinevate äriühingutega. Kui samasse kontserni kuuluva mitme äriühingu suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlused, tuleks neid menetlusi omavahel koordineerida. Selliste menetluste likvideerijatel ja kohtutel peaks olema samasugune koostöö- ja teabevahetuse kohustus nagu see on sama võlgniku suhtes algatatud põhi- ja teistest menetluste likvideerijatel ja kohtutel. Lisaks sellele peaks kontserni liikme suhtes algatatud menetluse likvideerijal olema õigus esitada sama kontserni teise liikme suhtes algatatud menetluse raames päästekava ettepanek, kui selline võimalus on ette nähtud siseriiklikus maksejõuetusõiguses.

(20b) Kontserni maksejõuetust käsitlevate eeskirjade juurutamine ei tohiks piirata kohtu võimalust algatada samasse kontserni kuuluvate eri äriühingute suhtes maksejõuetusmenetlused samas kohtualluvuses, kui ta leiab, et nende äriühingute põhiühvide kese asub ühes ja samas liikmesriigis. Sellisel juhul peaks kohtul olema õigus määrata vajaduse korral kõikide asjaomaste menetluste jaoks sama likvideerija.”

(15) Lisatakse uus põhjendus 21a:

„(21a) On oluline, et võlausaldajad, kellel on liidus alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht, saaksid teavet seoses asjaomase võlgniku varaga algatatud maksejõuetusmenetluste kohta. Selleks et tagada teabe kiire edastamine võlausaldajatele, ei kohaldata juhul, kui käesolevas määruses osutatakse võlausaldajate teavitamise kohustusele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrust 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades²⁰. Võlausaldajatel aitaks nõuete esitamist teistes liikmesriikides algatatud menetluste raames hõlbustada standardvormide kasutuselevõtmine liidu kõigis ametlikes keeltes.”

(16) Põhjendus 29 asendatakse järgmiselt:

„(29) Ärilistel kaalutlustel tuleks menetluse algatamise otsuse põhisisu avaldada likvideerija nõudmise korral ka teises liikmesriigis. Kui võlgnikul on asjaomases liikmesriigis

²⁰ ELT L 324, 10.12.2007, lk 79.

tegevuskoht, peaks otsuse sisu avaldamine olema kohustuslik seni, kui maksejõuetusregistrite sidestamise süsteem hakkab toimima. Kummalgi juhul ei tohi avaldamine siiski olla teises riigis algatatud menetluse tunnustamise eeltingimus.”

(17) Lisatakse põhjendus 29a:

„(29a) Asjaomaste võlausaldajate ja kohtute teavitamise parandamiseks ning paralleelsete maksejõuetusmenetluste algatamise vältimiseks tuleks nõuda, et liikmesriigid avaldaksid piiriüleseid maksejõuetusmenetlusi käsitleva teabe üldsusele kättesaadavas elektroonilises registris. Selleks et hõlbustada teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate ja kohtute juurdepääsu kõnealusele teabele, tuleks käesoleva määrusega ette näha maksejõuetusregistrite sidestamine.”

(18) Põhjendus 31 asendatakse järgmiselt:

„(31) Käesolev määrus peaks sisaldama lisasid, milles on täpsustatud käesoleva määrusega hõlmatud siseriiklikud maksejõuetusmenetlused. Selleks et võimaldada määruse kiiret kohandamist liikmesriikide teatatud muudatustele nende siseriiklikus maksejõuetusõiguses, tuleks komisjonile anda volitused võtta vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 vastu delegeeritud õigusakte lisade muutmiseks. Enne delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist lisades sisalduvate siseriiklike menetluste loetelude muutmiseks peaks komisjon kontrollima, kas teatatud menetlus vastab käesolevas menetluses sätestatud kriteeriumidele. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”

(19) Lisatakse põhjendused 31a ja 31b ja 31c:

„(31a) Selleks et tagada ühetaolised tingimused määruse (EÜ) nr 1346/2000 rakendamiseks, tuleks komisjonile anda rakendamislolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamislolituste teostamise suhtes²¹.

(31b) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva määrusega edendada artiklite 8, 17 ja 47 kohaldamist; kõnealustes artiklites käsitletakse vastavalt isikuandmete kaitset, õigust omandile ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele.

(31c) Isikuandmete töötlemise suhtes käesoleva määruse raamistikus kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta²² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute

²¹ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

²² EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta²³.

- (20) Põhjendustes 32 ja 33 asendatakse sõnad „Euroopa Ühenduse asutamisleping” sõnadega „Euroopa Liidu toimimise leping”.
- (21) Artiklid 1 ja 2 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 1
Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse võlgniku kõiki võlakohustusi hõlmavate kohtu- või haldusmenetluste, sealhulgas ajutiste menetluste suhtes, mis põhinevad maksejõuetust või võlgade ümberkujundamist reguleerivatel õigusnormidel ning mille raames on päästmise, võla ümberkujundamise, saneerimise või likvideerimise eesmärgil:
- (a) võlgnik täielikult või osaliselt kaotanud oma vara käsutamisosiguse ning on ametisse nimetatud likvideerija või
 - (b) võlgniku vara ja äriasjad kohtu kontrolli või järelevalve all.
- Käesolevas lõikes viidatud menetlused loetletakse A lisas.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata selliste maksejõuetusmenetluste suhtes, mis algatatakse
- (a) kindlustusseltside,
 - (b) krediidasutuste,
 - (c) investeerimisettevõtjate (niivõrd kui need on hõlmatud direktiiviga 2001/24/EÜ selle muudetud kujul) ning
 - (d) ühisinvesteerimisettevõtjate vastu.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „maksejõuetusmenetlus” – A lisas loetletud menetlus;
- (b) „likvideerija” –
 - i) isik või organ, kelle ülesanne on hallata või likvideerida võlgniku vara, mille suhtes viimane on kaotanud käsutamisosiguse, või kontrollida tema asjaajamist. Need isikud ja organid on loetletud C lisas;

²³ EÜTL 8, 12.1.2001, lk 1.

- ii) vara käsutamiseõiguse säilitanud võlgnik, juhul kui likvideerijat ei määrata või võlgniku volitusi ei kanta likvideerijale üle;
- (c) „kohus” – liikmesriigi kohtuorgan või mõni muu pädev organ, kes on volitatud algatama maksejõuetusmenetlust, menetluse algatamist kinnitama või võtma sellise menetluse käigus vastu otsuseid; see määratlus kehtib kõigis artiklites, välja arvatud artikli 3b lõikes 2;
- (d) „maksejõuetusmenetluse algatamise otsus” –
 - i) kohtu otsus maksejõuetusmenetluse algatamise kohta või menetluse algatamise kinnitamise kohta ning
 - ii) kohtu otsus, millega nimetatakse ametisse esialgne likvideerija;
- (e) „menetluse algatamise aeg” – maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse jõustumise aeg olenemata sellest, kas otsus on lõplik või mitte;
- (f) „liikmesriik, kus asub vara” –
 - i) materiaalse vara korral liikmesriik, kelle territooriumil materiaalne vara asub,
 - ii) sellise omandi või õiguse korral, millega seotud omandi- või muu õigus tuleb kanda avalikku registrisse, liikmesriik, kelle alluvuses registrit peetakse,
 - iii) nimeliste aktsiate korral liikmesriik, kelle territooriumil on aktsiad emiteerinud äriühingu registrijärgne asukoht,
 - iv) finantsinstrumentide korral, mille valdusõigus on tõendatud kannetega vahendaja poolt või tema huvides peetavas registris või hoitavaal kontol („registrikande vormis väärtpaberid”), liikmesriik, kus peetakse registrit või hoitakse kontot, millesse kanded on tehtud,
 - v) krediidasutuses arvel olevate summade korral liikmesriik, kes on märgitud rahvusvahelises pangakontonumbris (IBAN),
 - vi) kolmandate isikute vastu esitatavate selliste nõuete korral, mis ei ole seotud alapunktis v osutatud varaga, liikmesriik, kelle territooriumil asub nende nõuete täitmiseks kohustatud kolmanda isiku põhihuvide kese vastavalt artikli 3 lõikele 1;
- (g) „tegevuskoht” – koht, kus toimub võlgniku alaline majandustegevus, mis hõlmab tööjõudu ja materiaalsel vara;
- (h) „kohalikud võlausaldajad” – võlausaldajad, kelle nõuded võlgniku vastu tulenevad sellise tegevuskoha käitamisest, mis ei asu võlgniku põhihuvide keskmeks olevas liikmesriigis, vaid muus liikmesriigis;
- (i) „kontsern” – ettevõtjate ühendus, mis koosneb emaettevõtjast ja tütarettevõtjatest;
- (j) „emaettevõtja” – äriühing,

- i) kellel on teises äriühingus („tütarettevõtjas”) häälteenamus või
- ii) kes on tütarettevõtja aktsionär või liige ja kellel on õigus
 - aa) nimetada kõnealuse tütarettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganisse enamik liikmeid või eemaldada neist enamik liikmeid või
 - bb) omada tütarettevõtja üle valitsevat mõju kooskõlas tütarettevõtjaga sõlmitud lepingu või tütarettevõtja põhikirja konkreetse sättega.”

(22) Artikli 3 lõiked 1 ja 3 asendatakse järgmiselt:

„1. Maksejõuetusmenetluste („põhimenetluste”) algatamiseks on pädevad selle liikmesriigi kohtud, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Põhihuvide kese on koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ja mis on seetõttu kolmandate isikute poolt tuvastatav.

Äriühingu või muu juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta.

Sellise üksikisiku puhul, kes tegeleb iseseisva äri- või kutsetegevusega, loetakse tema põhihuvide keskmeks isiku peamine tegevuskoht; muude üksikisikute puhul on põhihuvide keskmeks nende alaline elukoht.

3. Kui maksejõuetusmenetlus on algatatud kooskõlas lõikega 1, peetakse hiljem kooskõlas lõikega 2 algatavaid menetlusi teisesteks menetlusteks. Sellisel juhul hinnatakse seda, kas võlgnikul on tegevuskoht teise liikmesriigi territooriumil, põhimenetluse algatamise kuupäeva alusel.”

(23) Lisatakse artiklid 3a ja 3b:

„Artikkel 3a

Omavahel seotud hagide kohtualluvus

1. Hagisid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest või on sellega tihedalt seotud, on pädevad menetlema selle liikmesriigi kohtud, kelle territooriumil on algatatud asjaomane maksejõuetusmenetlus kooskõlas artikliga 3.
2. Kui lõikes 1 osutatud hagi on seotud sama kostja vastu tsiviil- ja kaubandusõiguse alusel esitatud hagiga, võib likvideerija suunata mõlemad hagid selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil paikneb kostja asukoht, või kui hagi on esitatud mitme kostja vastu, siis selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil paikneb ühe kostja asukoht, eeldusel et kõnealusel kohtul on pädevus kooskõlas määrusega (EÜ) nr 44/2001.
3. Käesoleva artikli tähenduses loetakse hagid omavahel seotuks, kui nad on sedavõrd tihedalt seotud, et eri menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks oleks soovitav neid menetleda ning otsuseid teha üheskoos.

Artikkel 3b

Kohtualluvuse kontrollimine ja õigus kohtulikule läbivaatamisele

1. Kohus, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise taotlus, kontrollib *ex officio*, kas tal on menetluse algatamise pädevus vastavalt artiklile 3. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses täpsustatakse kohtu pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas tema pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.
 2. Kui maksejõuetusmenetlus algatatakse siseriikliku õiguse alusel ilma kohtu otsuseta, kontrollib sellise menetluse raames määratud likvideerija, kas asjaomasel liikmesriigil on juhtumi menetlemiseks pädevus vastavalt artiklile 3. Juhul kui liikmesriigil on vajalik pädevus, täpsustab likvideerija selle aluseid ja eelkõige seda, kas kõnealune pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.
 3. Võlausaldajatel või huvitatud isikutel, kelle alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht on mõnes teises liikmesriigis ja mitte menetluse algatanud liikmesriigis, on õigus põhimenetluse algatamise otsus vaidlustada. Põhimenetluse algatanud kohus või põhimenetluse likvideerija teavitab kõiki teadaolevaid võlausaldajaid menetluse algatamise otsusest õigeaegselt, nii et neil oleks võimalik see vaidlustada.”
- (24) Artikli 4 lõike 2 punkti m muudatus ingliskeelses versioonis eestikeelse versiooni kohta ei kehti.
- (25) Lisatakse artikkel 6a:

„Artikkel 6a

Tasaarvestuskokkulepped

Tasaarvestuskokkuleppeid reguleeritakse ainult selliste õigusaktidega, mida kohaldatakse kõnealuste kokkulepete suhtes.”

- (26) Lisatakse artikkel 10a:

„Artikkel 10a

Heakskiitmise nõuded lepingu sõlminud riigi õiguse alusel

Juhul kui liikmesriigi õigusaktidega, millega reguleeritakse maksejõuetusmenetluste mõju artiklites 8 ja 10 nimetatud lepingutele, nähakse ette, et lepingut saab lõpetada või muuta ainult maksejõuetusmenetluse algatanud kohtu heakskiidul, ent asjaomasel liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud, on kõnealuste lepingute lõpetamise või muutmise heakskiitmise pädevus asjaomase maksejõuetusmenetluse algatanud kohtul.”

- (27) Artikkel 15 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 15

Maksejõuetusmenetluse mõjud pooleliolevatele kohtuasjadele või vahekohtumenetlustele

Maksejõuetusmenetluse mõjusid sellistele pooleliolevatele kohtuasjadele või vahekohtumenetlustele, mille raames käsitletakse neid võlgniku varasid või õigusi, mille suhtes viimane on kaotanud käsutamissoiguse, reguleeritakse ainuüksi selle liikmesriigi õigusega, kus kohtuasjad on pooleli või kus toimub vahekohtumenetlus.”

(28) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

(a) artikli 18 lõige 1 asendatakse järgmiselt:

1. Artikli 3 lõike 1 alusel pädeva kohtu poolt määratud likvideerija võib kasutada teises liikmesriigis kõiki talle menetluse algatanud riigi õigusega antud volitusi, tingimusel et selles liikmesriigis ei ole algatatud teist maksejõuetusmenetlust ega võetud maksejõuetusmenetluse algatamiseks esitatud taotluse alusel takistavaid kaitsemeetmeid. Artiklite 5 ja 7 kohaselt on tal eelkõige õigus kõrvaldada võlgniku varad sellest liikmesriigist, kus need asuvad. Ta võib anda ka lubaduse, et põhimenetluses võetakse arvesse kohalike võlausaldajate eelisõigusi ja nende õigusi vara jaotamise suhtes samamoodi, nagu seda oleks tehtud teise menetluse algatamise korral. Sellise lubaduse suhtes kohaldatakse põhimenetluse algatanud riigi vorminõudeid, juhul kui need on kehtestatud, ning see on asjaomase vara suhtes siduv ja jõustatav.”;

(b) lõike 3 viimane lause asendatakse järgmiselt:

„Need volitused ei hõlma sunnimeetmeid, välja arvatud juhul, kui need on määratud kohus, ega õigust teha kohtumenetlusi või vaidlusi käsitlevaid otsuseid.”

(29) Lisatakse artiklid 20a, 20b, 20c ja 20d:

„Artikkel 20a

Maksejõuetusregistrite sisseseadmine

Liikmesriigid seavad oma territooriumil sisse ja hoiavad töökorras ühe või mitu registrit, mis on üldsusele internetis tasuta kättesaadav/kättesaadavad („maksejõuetusregistrid”) ning mis sisaldavad järgmist teavet:

- (a) maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäev;
- (b) maksejõuetusmenetluse algatanud kohus ja kohtuasja viitenumber, kui see on olemas;
- (c) algatatud maksejõuetusmenetluse liik;
- (d) võlgniku nimi ja aadress;
- (e) likvideerija nimi ja aadress, juhul kui menetluse raames on määratud likvideerija;
- (f) nõuete esitamise tähtaeg;

- (g) maksejõuetusmenetluse algatamise otsus;
- (h) likvideerija määramise otsus, kui see on tehtud käesoleva lõike punktis g osutatud otsusest eraldi;
- (i) põhimenetluse lõpetamise kuupäev.

Artikkel 20b

Maksejõuetusregistrite sidestamine

1. Komisjon võtab vastu rakendusakti, mille alusel töötatakse välja detsentraliseeritud süsteem maksejõuetusregistrite sidestamiseks. Kõnealune süsteem hõlmab maksejõuetusregistreid ja Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kui kesksel punkti, mille kaudu võimaldatakse üldsusele elektrooniline juurdepääs süsteemis sisalduvale teabele. Süsteemis pakutakse artiklis 20a osutatud teabe leidmiseks otsinguteenust kõigis liidu ametlikes keeltes.
2. Komisjon määrab vastavalt artikli 45b lõikes 3 osutatud menetlusele vastuvõetud rakendusaktidega hiljemalt ... [36 kuud pärast määruse jõustumist] kindlaks järgmise:
 - elektroonilise side ja teabevahetuse meetodite tehnilise spetsifikatsiooni, mis põhineb maksejõuetusregistrite sidestamise süsteemi jaoks väljatöötatud liidese spetsifikatsioonil;
 - tehnilised meetmed, millega tagatakse teabevahetuse ja teabe levitamise minimaalsed infotehnoloogilised turvastandardid maksejõuetusregistrite sidestamise süsteemis;
 - Euroopa e-õiguskeskkonna portaali poolt artiklis 20a osutatud teabe leidmiseks pakutava otsinguteenuse miinimumkriteeriumid;
 - artiklis 20a osutatud teabe leidmiseks tehtava otsingu tulemuste kuvamise miinimumkriteeriumid;
 - sidestamise süsteemi poolt pakutavate teenuste kättesaadavuse eeldused ja tehnilised tingimused ning
 - sõnastiku, milles antakse ülevaade A lisas loetletud siseriiklike maksejõuetusmenetluste põhijoontest.

Artikkel 20c

Maksejõuetusregistrite sisseseadmise ja sidestamise kulud

1. Maksejõuetusregistrite sidestamise süsteemi sisseseadmist ja edasist arendamist rahastatakse liidu üldeelarvest.
2. Iga liikmesriik kannab kulud, mis on seotud tema siseriikliku registri kohandamisega nii, et seda oleks võimalik sidestada Euroopa e-õiguskeskkonna portaaliga, samuti kulud, mis on seotud siseriikliku registri käitamise, haldamise ja hooldamisega.

Artikkel 20d

Maksejõuetusmenetluste registreerimine

Juhul kui äriühingu, juriidilise isiku või iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku vastu on algatatud põhi- või teisene menetlus, tagab maksejõuetusmenetluse algatanud kohus artiklis 20a osutatud teabe viivitamatu avaldamise menetluse algatanud riigi maksejõuetusregistris.”

(30) Artiklid 21 ja 22 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 21

Teabe avaldamine teises liikmesriigis

1. Kuni artiklis 20b osutatud maksejõuetusregistrite sidestamise süsteemi sisseseadmiseni võib likvideerija taotleda, et muus liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, avaldatakse seal sätestatud avaldamiseeskirjade kohaselt teade maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse kohta ning vajaduse korral tema määramist käsitleva otsuse kohta. Sellises teates avaldatakse määratud likvideerija andmed ja see, kas kohaldatakse artikli 3 lõikes 1 või artikli 3 lõikes 2 nimetatud kohtualluvuse eeskirju.
2. Likvideerija võib taotleda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe avaldamist muus liikmesriigis, kus paikneb võlgniku vara või kus asuvad tema võlausaldajad, võttes aluseks kõnealuse liikmesriigi avaldamiseeskirjad.”

(31) Artikkel 22 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 22

Registreerimine teise liikmesriigi avalikus registris

Kuni artiklis 20b osutatud maksejõuetusregistrite sidestamise süsteemi sisseseadmiseni võib likvideerija taotleda, et artiklis 21 osutatud otsused avaldatakse teise liikmesriigi kinnistusregistris, äriregistris või muus avalikus registris, kui võlgnikul on asjaomasel riigis tegevuskoht, mis on kantud selle riigi avalikku registrisse. Sellist avaldamist võib likvideerija taotleda muus liikmesriigis.”

(32) Artikkel 25 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 25

Muude otsuste tunnustamine ja täitmine

1. Sellise kohtu otsust, kelle otsust menetluse algatamise kohta tunnustatakse vastavalt artiklile 16 ja kelle otsus käsitleb maksejõuetusmenetluse läbiviimist ja lõpetamist või kohtu heakskiidetud kompromisse, tunnustatakse ilma lisaformaalsusteta. Sellist otsust täidetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 44/2001 artiklitele 32–56, välja arvatud artikli 34 lõige 2.

Esimest lõiku kohaldatakse ka otseselt maksejõuetusmenetlusest tuleneva või sellega tihedalt seotud otsuse suhtes isegi juhul, kui selle on teinud mõni teine kohus.

Esimest lõiku kohaldatakse samuti sellise otsuse suhtes, mis käsitleb pärast menetluse algatamise taotluse esitamist või taotlusega seoses võetud kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 nimetatud otsuste tunnustamist ja täitmist reguleeritakse lõikes 1 nimetatud määrusega, eeldusel et määrus on nende suhtes kohaldatav.”

- (33) Artikkel 27 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 27

Menetluse algatamine

Kui ühe liikmesriigi kohus on algatanud põhimenetluse, mida tunnustatakse teises liikmesriigis, võib teise liikmesriigi kohus, kellel on pädevus vastavalt artikli 3 lõikele 2, algatada kooskõlas käesolevas peatüki sätetega teisese maksejõuetusmenetluse. Teisene menetlus mõjutab ainult sellist võlgniku vara, mis asub menetluse algatanud liikmesriigi territooriumil.”

- (34) Lisatakse artikkel 29a:

„Artikkel 29a

Teisese menetluse algatamise otsus

1. Kohus, kellele esitatakse teisese menetluse algatamise taotlus, teavitab sellest viivitamata põhimenetluse likvideerijat ja annab talle võimaluse esitada taotluse kohta oma seisukoht.
2. Põhimenetluse likvideerija taotluse korral lükkab lõikes 1 osutatud kohus teisese menetluse algatamise otsuse tegemise edasi või keeldub menetlust algatamast, kui selle algatamine ei ole vajalik kohalike võlausaldajate huvide kaitsmiseks, eelkõige juhul, kui põhimenetluse likvideerija on andnud artikli 18 lõikes 1 osutatud lubaduse ja peab sellest kinni.
3. Teisese menetluse algatamise üle otsuse tegemisel valib lõikes 1 osutatud kohus oma siseriiklike õigusaktide alusel sellise menetluse liigi, mis on kohalike võlausaldajate huve arvesse võttes kõige asjakohasem, olenemata sellest, kas võlgniku maksevõimega seotud tingimused on täidetud.
4. Teisese menetluse algatamise otsusest teavitatakse põhimenetluse likvideerijat, kellel on õigus selline otsus vaidlustada.”

- (35) Artikkel 31 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 31

Likvideerijate vaheline koostöö ja teabevahetus

1. Põhimenetluse likvideerija ja teiseste menetluste likvideerijad teevad üksteisega koostööd sellisel määral, mis on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega. Koostöö võib toimuda kokkulepete või protokollide vormis.

2. Likvideerijad teevad järgmist:

- (a) teavitavad üksteist viivitamata kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eelkõige nõuete esitamisel ja kontrollimisel tehtud edusammudest ja kõigest võlgniku päästmiseks või restruktureerimiseks või menetluse lõpetamiseks võetud meetmetest, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;
- (b) uurivad võlgniku restruktureerimise võimalust ja koordineerivad sellise võimaluse olemasolu korral restruktureerimiskava väljatöötamist ja rakendamist;
- (c) koordineerivad võlgniku vara realiseerimist või kasutamist ning äriasjade haldamist; teisese menetluse likvideerija annab põhimenetluse likvideerijale aegsasti võimaluse teha ettepanekuid teisese menetlusega seotud vara realiseerimise või kasutamise kohta.”

(36) Lisatakse artiklid 31a ja 31b:

„Artikkel 31a

Kohtute vaheline koostöö ja teabevahetus

- 1. Sama võlgnikuga seotud põhi- ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks teeb kohus, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise taotlus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, koostööd teiste kohtutega, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise taotlus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, ning koostööd tehakse sellisel määral, mis on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega. Selleks võivad kohtud nimetada vajaduse korral isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi.
- 2. Lõikes 1 nimetatud kohtud võivad omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi, eeldusel et selline suhtlus toimub tasuta ning et selle raames austatakse osapoolte menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet.
- 3. Koostöö võib toimuda asjakohaste vahendite kaudu, milleks on muu hulgas:
 - (a) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis;
 - (b) võlgnike vara ja äriasjade haldamise ning järelevalve koordineerimine;
 - (c) kohtuistungite korraldamise koordineerimine;
 - (d) protokollide heakskiitmise koordineerimine.

Artikkel 31b

Kohtute ja likvideerijate vaheline koostöö ja teabevahetus

- 1. Sama võlgniku suhtes algatatud põhi- ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks:

- (a) teeb põhimenetluse likvideerija koostööd ja vahetab teavet kohtutega, kellele on esitatud teisese menetluse algatamise taotlus või kes on teisese menetluse algatanud ning
 - (b) teeb teisese või siseriikliku maksejõuetusmenetluse likvideerija koostööd ja vahetab teavet kohtuga, kellele on esitatud põhimenetluse algatamise taotlus või kes on põhimenetluse algatanud.
2. Lõikes 1 osutatud koostööd tehakse asjakohaste vahendite, sealhulgas artikli 31a lõikes 3 loetletud vahendite kaudu sellisel määral, mis on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega.”

(37) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

(a) artikli pealkiri asendatakse järgmiselt:

„Menetluse peatamine”;

(b) lõigetes 1 ja 2 asendatakse sõna „likvideerimisprotsess” sõnaga „menetlus”.

(38) Artikkel 34 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 34

Põhi- või teisese maksejõuetusmenetluse lõpetamine

- 1. Põhimenetluse lõpetamine ei takista sellel ajal pooleliolevate teiseste menetluste jätkamist.
- 2. Kui juriidilise isiku vastu on tema registrijärgse asukoha riigis algatatud teisene menetlus ja selle menetluse lõpetamine viib juriidilise isiku likvideerimiseni, ei takista selline likvideerimine teises liikmesriigis algatatud põhimenetluse jätkamist.”

(39) Artiklis 35 asendatakse sõna „likvideerimine” sõnaga „realiseerimine”.

(40) Artikkel 37 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 37

Varasema menetluse muutmine

Põhimenetluse likvideerija võib taotleda teisese menetluse algatanud liikmesriigi kohtult teisese menetluse muutmist muud liiki maksejõuetusmenetluseks, mis on selle liikmesriigi õigusaktidega ette nähtud.”

(41) Artikkel 39 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 39
Nõude esitamise õigus

Võlausaldajal, kelle alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht on mõnes teises liikmesriigis peale menetluse algatanud liikmesriigi, sealhulgas liikmesriikide maksuhalduritel ja sotsiaalkindlustusametitel („teistes liikmesriikides asuvad võlausaldajad”), on õigus esitada maksejõuetusmenetluste raames nõudeid menetluse algatanud riigi õigusega lubatud vormis, sealhulgas elektrooniliselt. Nõuete esitamisel ei ole kohustust võtta advokaat või palgata mõni muu õiguslik esindaja.”

(42) Artiklit 40 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikesse 2 lisatakse järgmine lause:

„Teatisele tuleb lisada ka artiklis 41 osutatud standardvormi koopia või link, mille kaudu saab vormi avada internetis.”;

(b) lisatakse lõige 3:

„3. Käesolevas artiklis osutatud teave edastatakse teatise standardvormiga, mis töötatakse välja artikli 45b lõikes 4 viidatud nõuandemenetluse raames ja mis avaldatakse Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis hiljemalt ... [24 kuud pärast määruse jõustumist]. Vorm kannab pealkirja „Maksejõuetusmenetluse teatis” kõigis liidu ametlikes keeltes. See edastatakse menetluse algatanud riigi ametlikus keeles või ühes selle riigi ametlikest keeltest või mõnes muus keeles, mille kõnealune riik on märkinud talle vastuvõetava keelena kooskõlas artikli 41 lõikega 3, juhul kui võib eeldada, et teistes liikmesriikides asuvad võlausaldajad saavad sellest keelest paremini aru.”

(43) Artikkel 41 asendatakse järgmiselt:

„Artikkel 41
Nõuete esitamise menetlus

1. Teistes liikmesriikides asuvad teadaolevad võlausaldajad esitavad oma nõuded, kasutades standardvormi, mis töötatakse välja artikli 45b lõikes 4 viidatud nõuandemenetluse raames ja mis avaldatakse Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis hiljemalt [24 kuud pärast määruse jõustumist]. Vorm kannab pealkirja „Nõuete esitamine” kõigis liidu ametlikes keeltes.
2. Nõuete esitamise standardvormile märgib lõikes 1 osutatud võlausaldaja järgmised andmed:
 - (a) tema nimi ja aadress;
 - (b) nõude laad;
 - (c) nõude suurus ja selle tekkimise kuupäev;
 - (d) soov taotleda eelisõigusega võlausaldaja staatust;

- (e) teave selle kohta, kas nõue on tagatud asjaõiguse või omandireservatsiooniga ja kui on, siis milline vara on selliste tagatistega hõlmatud, ning
- (f) soov taotleda tasaarvestust ja teave selle kohta, kas nõude aluseks olevast summast on tasaarvestus maha arvatud.

Nõuete esitamise standardvormile tuleb lisada tõendavate dokumentide koopiad, kui sellised dokumendid on olemas.

- 3. Nõudeid võib esitada igas liidu ametlikus keeles. Võlausaldajalt võib nõuda, et ta esitaks tõlke menetluse algatanud riigi ametlikku keelde või ühte kõnealuse riigi ametlikest keeltest või mõnesse muusse keelde, mille liikmesriik on tunnistanud vastuvõetavaks. Iga liikmesriik märgib vähemalt ühe liidu ametliku keele, mis erineb tema enda ametlikust keelest ja mille ta tunnustab nõuete esitamisel vastuvõetavaks.
 - 4. Nõuded tuleb esitada maksejõuetusmenetluse algatanud riigi õigusaktide alusel kindlaks määratud ajavahemiku jooksul. Teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate puhul on see ajavahemik vähemalt 45 päeva pärast menetluse algatamise teate avaldamist selle algatanud riigi maksejõuetusregistris.
 - 5. Juhul kui likvideerija vaidlustab nõude, mis on esitatud kooskõlas käesoleva artikliga, annab ta võlausaldajale võimaluse esitada nõude olemasolu ja selle suuruse kohta lisatõendeid.”
- (44) Artikkel 42 jäetakse välja.
- (45) Lisatakse IVA peatükk:

„IVA PEATÜKK KONTSERNI LIIKMETE MAKSEJÕUETUS

Artikkel 42a

Likvideerijate koostöö- ja teabeedastuskohustus

- 1. Kui maksejõuetusmenetlustega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kontserni ühe liikme suhtes algatatud menetluse raames nimetatud likvideerija koostööd sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetluste raames nimetatud likvideerijatega, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane menetluste tõhusa haldamise hõlbustamise seisukohast, kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega ega tekita huvide konflikti. Koostöö võib toimuda kokkulepete või protokollide vormis.
- 2. Lõikes 1 osutatud koostöö raames teevad likvideerijad järgmist:
 - (a) teavitavad üksteist viivitamata kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;

- (b) uurivad kontserni restruktureerimise võimalusi ja kooskõlastavad selliste võimaluste olemasolu korral omavahel restruktureerimiskava ettepaneku tegemist ja sellealaseid läbirääkimisi;
- (c) koordineerivad maksejõuetusmenetlustega hõlmatud kontserniliikmete äriasjade haldamist ja järelevalvet.

Likvideerijad võivad otsustada anda ühele nende seast lisavolitused, kui selline kokkulepe on lubatud iga menetluse suhtes kohaldatavate eeskirjadega.

Artikkel 42b

Kohtute vaheline teabevahetus ja koostöö

1. Kui maksejõuetusmenetlustega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kohus, kellele on esitatud taotlus algatada ühe kontserniliikme suhtes maksejõuetusmenetlus või kes on sellise menetluse algatanud, koostööd teiste kohtutega, kellele on esitatud taotlus algatada maksejõuetusmenetlused teiste kontserniliikmete suhtes või kes on sellised menetlused algatanud, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane menetluste tõhusa haldamise hõlbustamise seisukohast ja on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega. Selleks võivad kohtud nimetada vajaduse korral isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi.
2. Lõikes 1 osutatud kohtud võivad omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi.
3. Koostöö toimub asjakohaste vahendite kaudu, milleks on muu hulgas:
 - (a) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis, eeldusel et see toimub tasuta ning et selle raames austatakse osapoolte menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet;
 - (b) kontserni liikmete vara ja äriasjade haldamise ning järelevalve koordineerimine;
 - (c) kohtuistungite korraldamise koordineerimine;
 - (d) protokollide heakskiitmise koordineerimine.

Artikkel 42c

Kohtute ja likvideerijate vaheline koostöö ja teabevahetus

Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluse raames nimetatud likvideerija teeb koostööd ja vahetab teavet kõikide kohtutega, kellele on esitatud taotlus algatada maksejõuetusmenetlused sama kontserni teiste liikmete suhtes või kes on sellised menetlused algatanud, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane menetluste koordineerimise hõlbustamise seisukohast ja on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate eeskirjadega. Eelkõige võib likvideerija taotleda teistelt kohtutelt teavet kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetluste kohta või paluda abi seoses menetlusega, milles raames ta on ametisse nimetatud.

Likvideerija volitused ja menetluse peatamine

1. Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluse raames nimetatud likvideerijal on õigus:
 - (a) olla sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetluste raames ära kuulatud ja osaleda neis eelkõige võlausaldajate koosolekute külastamise kaudu;
 - (b) taotleda sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetluste peatamist;
 - (c) teha ettepanekuid päästekavade, kompromisside või samalaadsete meetmete kohta kõigi või teatavate kontserniliikmete puhul, kelle suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, ning esitada need muude maksejõuetusmenetluste raames, mis on algatatud sama kontserni muude liikmete suhtes, lähtudes kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavatest eeskirjadest ning
 - (d) taotleda täiendavate menetluslike meetmete võtmist punktis c osutatud eeskirjade alusel, kui need on vajalikud päästmise, sealhulgas menetluse muutmise toetamiseks.
 2. Kohus, kes on algatanud lõike 1 punktis b osutatud menetluse, peatab selle täielikult või osaliselt, juhul kui on tõendatud, et menetluse peatamine oleks selles osalevatele võlausaldajatele kasulik. Menetluse peatamist võib taotleda kuni kolmeks kuuks ja taotlust võib pikendada või uuendada sama ajavahemiku võrra. Menetluse peatamise korralduse teinud kohus võib nõuda, et likvideerija võtaks vajalikud meetmed menetluses osalevate võlausaldajate huvide kaitseks.”
- (46) Lisatakse artikkel 44a:

„Artikkel 44a

Teave siseriikliku maksejõuetusõiguse kohta

1. Liikmesriigid edastavad nõukogu otsusega 2001/470/EÜ²⁴ loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa kohtute võrgu raamistikus ja eesmärgiga teha teave üldsusele kättesaadavaks oma siseriikliku maksejõuetusõiguse ja siseriiklike maksejõuetusmenetluste kirjelduse, eelkõige seoses artikli 4 lõikes 2 loetletud punktidega.
 2. Liikmesriigid ajakohastavad seda teavet korrapäraselt.”
- (47) Artikkel 45 asendatakse järgmiselt:

²⁴ EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

„Artikkel 45
Lisade muutmine

1. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte A ja C lisa muutmiseks kooskõlas käesolevas artiklis ja artiklis 45a sätestatud menetlusega.
 2. A lisa muutmiseks teatab liikmesriik komisjonile oma siseriiklikest eeskirjadest või maksejõuetusmenetlustest, mida ta soovib A lissasse lisada, ning edastab nende lühikirjelduse. Komisjon kontrollib teatatud eeskirjade vastavust artiklis 1 sätestatud tingimustele ning kui tulemus on positiivne, muudab delegeeritud õigusaktiga A lisa.
- (48) Lisatakse artiklid 45a ja 45b.

„Artikkel 45a
Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 45 osutatud delegeeritud volitused antakse määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 45 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba kehtivate delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 45 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 45b
Õigus võtta vastu rakendusakte

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu rakendusakte järgmistel eesmärkidel:
 - (a) tagada maksejõuetusregistrите sidestamine, nagu on ette nähtud artiklis 20b, ning
 - (b) võtta kasutusele ja vajaduse korral muuta artiklites 40 ja 41 kirjeldatud vorme.

2. Komisjoni abistab lõikes 1 osutatud rakendusaktide vastuvõtmisel või muutmisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 182/2011²⁵ kirjeldatud komitee.
 3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse nr 182/2011 artiklit 5.
 4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse nr 182/2011 artiklit 4.”
- (49) Artiklis 46 asendatakse kuupäev „1. juuni 2012” kuupäevaga „ ... [10 aastat pärast määruse kohaldamise algust]”.
- (50) Lisatakse artikkel 46a:

„Artikkel 46a
Andmekaitse

1. Liikmesriigid kohaldavad nende territooriumil käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes direktiivi 95/46/EÜ.
 2. Komisjon kohaldab käesoleva määruse alusel teostatava isikuandmete töötlemise suhtes määrust (EÜ) nr 45/2001.”
- (51) B lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [24 kuud pärast määruse jõustumist], välja arvatud siseriikliku maksejõuetusõiguse alast teavet käsitlevaid sätteid (artikkel 44a), mida kohaldatakse alates ... [12 kuud pärast määruse jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Strasbourgis,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

²⁵ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile²⁶

Jaotis 33 – Õigusküsimused

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest²⁷**

➤ Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. *Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse*

Õigusel rajaneva ala arendamine ja majanduskasvu toetava õiguse edendamine

1.4.2. *Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile*

Erieesmärk nr ...

Õigusalane koostöö tsiviil- ja kaubandusajades

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

33 03

²⁶ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

²⁷ Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktile a või b.

1.4.3. *Oodatavad tulemused ja mõju*

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmadele

Piiriüleste maksejõuetusmenetluste suurem tõhusus ja läbipaistvus

1.4.4. *Tulemus- ja mõjunäitajad*

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. *Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused*

Maksejõuetusmenetlust käsitleva määruse nr 1346/2000 läbivaatamine

1.5.2. *Euroopa Liidu meetme lisaväärtus*

1.5.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

1.5.4. *Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega*

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

- Piiratud kestusega** ettepanek/algatus
 - Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
 - Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA–AAAA
- **Piiramatu kestusega** ettepanek/algatus
 - rakendamise käivitumisperiood algab alates määruse vastuvõtmisest,
 - millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid²⁸

- **Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine** komisjoni poolt
- Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:
 - rakendusametitele
 - ühenduste asutatud asutustele²⁹
 - riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
 - isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses
- Eelarve täitmine** koostöös liikmesriikidega
- Detsentraliseeritud eelarve täitmine** koostöös kolmandate riikidega
- Eelarve täitmine ühiselt** rahvusvaheliste organisatsioonidega (*täpsustage*)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

Märkused:

ELi eelarvele avaldab mõju ainult maksejõuetusregistrite sidestamine (konkreetsemalt keskregistrite sidestamine).

Maksejõuetusregistrid sidestatakse Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu; portaal on keskne punkt, mille kaudu võimaldatakse üldsusele elektrooniline juurdepääs süsteemis sisalduvale teabele (vrd ettepaneku artikkel 20b).

²⁸ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. *Tuvastatud ohud*

2.2.2. *Ettenähtud kontrollimeetod(id)*

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata (30)	EFTA riigid ³¹	Kandidaatriigid ³²	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
[3]	[33.0301] [Õigusprogramm]	Liigendatud	EI	EI	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata	EFTA riigid	Kandidaatriigid	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
[3]	[XX.YY.YY.YY]		JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI

³⁰ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

³¹ EFTA – Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

³² Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Nr	[Nimetus3.....]
---	----	----------------------

Peadirektoraat: JUST (õigusküsimused)			Aasta 2014 ³³	Aasta 2015	Aasta 2016	Aasta 2017	Aastad 2018, 2019, 2020			KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
33.0301	Kulukohustused	(1)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksed	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
Eelarverida nr	Kulukohustused	(1a)								
	Maksed	(2a)								
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ³⁴										
Eelarverida nr		(3)								
Õigusküsimuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksed	=2+2a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
--------------------------------------	----------------	-----	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

³³ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

³⁴ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

	Maksed	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU	rahastatavad	(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 3 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksed	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Juhul kui ettepanek/algatus mõjutab mitut rubriiki:

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU	rahastatavad	(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide 1–4 assigneeringud KOKKU (võrdlussumma)	Kulukohustused	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksed	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	5	Halduskulud – ei kohaldata
---	----------	----------------------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
Peadirektoraat: <.....>									
• Personalikulud									
• Muud halduskulud									
<.....> peadirektoraat KOKKU	Assigneeringud								

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta N ³⁵	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Maksed	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³⁵ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- ➤ Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsustada eesmärgid ja väljundid			Aasta N		Aasta N+1		Aasta N+2		Aasta N+3		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)				KOKKU			
	VÄLJUNDID																	
	↓	Väljundi liik ³⁶	Väljundi keskmine kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv kokku
ERIEESMÄRK nr 1 ³⁷ Õiguslane koostöö tsiviil- ja kaubandusasjades																		
- Väljund	Sidestatud maksejõuetusregistrite hoolduskulud	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
- Väljund																		
- Väljund																		
Erieesmärk nr 1 kokku				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
ERIEESMÄRK nr 2																		
- Väljund																		

³⁶

Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

³⁷

Vastavalt punktis 1.4.2 nimetatud erieesmärkidele.

Erieesmärk nr 2 kokku																
KULUD KOKKU		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000

3.2.3. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*

3.2.3.1. Ülevaade

- ➤ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- ➤ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist

3.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*

- ➤ Ettepanek/algatus on kooskõlas mitmeaastase finantsraamistikuga aastateks 2014–2020.

3.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*

- ➤ Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist

3.3. **Hinnanguline mõju tuludele**

- ➤ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.

--